

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXIX Nr. 7205

DUMINICĂ 31 DECEMBRIE 1972

4 PAGINI 30 BANI

Scurgerea timpului se măsoară din vremi imemorabile. Dimensiunile făgăsurilor lui au fost cuprinse în hronici și comparate după scurgerea veacurilor și mileniiilor. Dezrobirea materială și spirituală a omului a schimbat, însă, din temelii dimensiunile timpului. Impresia cu celelalte bunuri, și timpul a devenit un bun al celor care-l stăpinesc, care-l fac să lucreze pentru ei.

Timpul nostru

Int-o scurtă perioadă din urmă, istoria prezentului și viitorului pe care-l edificăm, lui pe care-l trăim, la fel și orașele, scoliile și întreg peisajul și, ca să-i justificăm

apartenența, i-am găsit noi termeni de comparație. Minele, uzinele, fabricile din țară și TIMPUL, NOSTRU nu se seamănă cu cele din alte timpuri. Sunt de prisos să-mi comparăm să-l depășim în tipare noi, vremuri din urmă. Creșterea în înălțime și în lăățime a lui înutilă, străbună și măsoară altfel trecerea timpului.

Pe care, la fel nu au puncte de referință în creșterea în înălțime și în lăățime a lui înutilă, străbună și măsoară altfel trecerea timpului.

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a șefilor misiunilor diplomatice

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș și Miron Constantinescu, vicepreședinții ai Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a primit, sâmbătă la amiază, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în România, care au prezentat felicitări cu

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu

Domnule decan al corpului diplomatic. Domnilor ambasadori. Domnilor reprezentanți ai țărilor respective în România. Doresc cu multumesc în numele meu, al Consiliului de Stat și guvernului pentru cuvintele adresate poporului român cu prilejul noului an și cu prilejul aniversării Republicii Socialiste România, precum și pentru felicitările pe care vi le-ați adresat.

La hotarul dintre ani

Cu emoție greu stăpînită, de la mic la mare așteptăm inserarea acestei ultime zile a anului. Când orologul va bate de douăsprezece ori anunțînd trecerea stăteții timpului la hotarul anilor, noi toți fiii și fiicele României socialiste - a ajunsă la vîrstă de aur a unui pîtrar de veac - ne vom uni gîndurile și năzuințele cele mai îndrăznețe într-unul singur și, adunați împreună cu familiile și prietenii în jurul meselor încărcate de belșug, vom ridica paharul cu vin rubiniu roșind din adîncul inimii urarea din bătrîni - „LA MULȚI ANI!”

La Casa de cultură

Solemnitatea înminării medaliei „25 de ani de la proclamarea Republicii“

În houl Casei de cultură a sindicatelor din Petroșani a avut loc, ieri, solemnitatea înminării, cu prilejul marii sărbători a poporului nostru, a medaliei „25 de ani de la proclamarea Republicii“, unui număr de 282 de fruntași ai vieții politice, economice și social-culturale ai municipiului.

OAMENI AI ANULUI '72

Putine ore ne mai despart de hotarul anului. În seara aceasta, când orologul va bate de douăsprezece ori anunțînd solemn cumpăna anilor, ne vom aduna pentru o clipă gîndurile și vom face bilanțul evenimentelor și faptelor din anul de seamă, a împlinirilor pe care le-am trăit mai intens fiecare dintre noi, întru dragă colectivitate, în decursul anului de care ne despărțim.

Tradiționalele urări de Anul Nou adresate conducătorilor de partid și de stat de către pionieri și școlari

În pragul Anului Nou, păstrînd datina străbună, au pornit colindatorii. După obicei, copiii Capitalei au venit a ura, cu sufletul plin de emoție tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători ai partidului și statului, mulți ani, cu bucurie și sănătate, pentru lăcrimarea întregului popor și prosperitatea României socialiste.

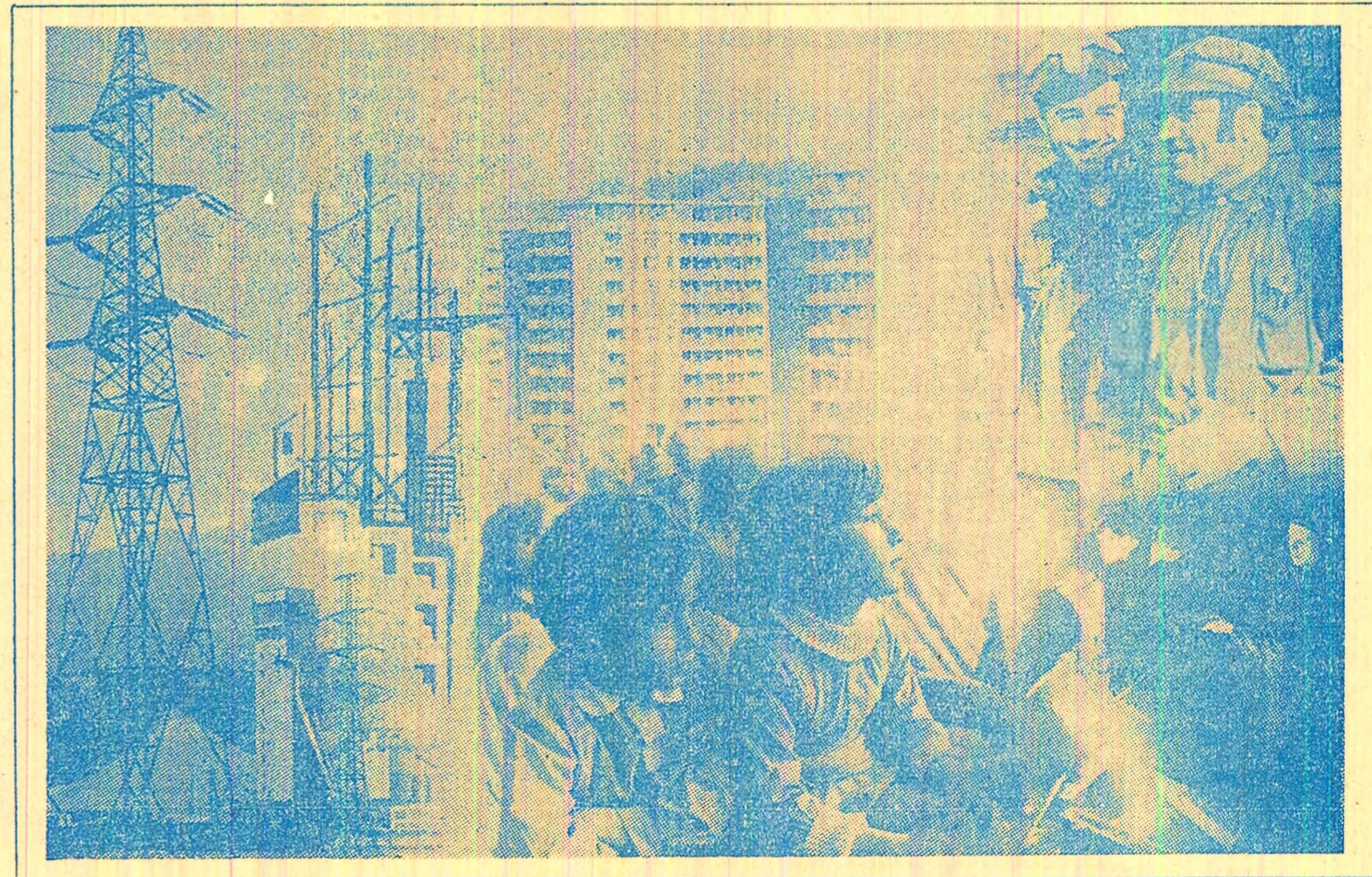
Din bilanțul anului jubiliar

Se evidențiază în mod deosebit aportul exploatarelor miniere LONEA, PAROSENI, PETRILA, VULCAN, LIVEZENI și LUPENI.

—Ieri, o dată cu sărbătorirea jubileului Republicii, la finele schimbului I, colectivul E.M. Livezeni a raportat realizarea sarcinilor de plan pe 1972 la cantitatea de cărbune extras și la volumul fizic al lucrărilor de pregătire a liniei de front viitoare a minei. Semn bun pentru anul 1973!

—Într-o scurtă perioadă din urmă, istoria prezentului și viitorului pe care-l edificăm, lui pe care-l trăim, la fel și orașele, scoliile și întreg peisajul și, ca să-i justificăm

—Într-o scurtă perioadă din urmă, istoria prezentului și viitorului pe care-l edificăm, lui pe care-l trăim, la fel și orașele, scoliile și întreg peisajul și, ca să-i justificăm

—Într-o scurtă perioadă din urmă, istoria prezentului și viitorului pe care-l edificăm, lui pe care-l trăim, la fel și orașele, scoliile și întreg peisajul și, ca să-i justificăm

—Într-o scurtă perioadă din urmă, istoria prezentului și viitorului pe care-l edificăm, lui pe care-l trăim, la fel și orașele, scoliile și întreg peisajul și, ca să-i justificăm

SATISFACTII, NĂZUINTE

● In pragul noului an, minerul **ILIE BOȘNEANU**, șef de brigadă la E.M. Vulcan, ne-a dezvăluit cu sinceritate gândurile sale... „366 de mici satisfacții ale vieții de fiecare zi, la șut sau în familie, însumate la acest sfârșit de an, îmi dau mie și ortacilor mei satisfacția deplină a timpului trecut cu folos. Pentru viitor nu-mi pot dori altceva decât să ne păstrăm locul de fruntăși. Iar celelalte mulțumiri, de aici pornesc... Aș mai dori soției și copilului meu multă fericire”.

● Pe tânărul **ION SBURLEA** l-am cunoscut la F.S.H. Vulcan unde este lăcătuș. Anul 1972 i-a adus multe bucurii printre care și aceea de a vedea echipa de fotbal a uzinei, pe care o îndrumă, pe loc de frunte. A terminat cu succes cursurile clasei a XI-a... „Una dintre marile satisfacții pe care mi le-a oferit anul 1972 — după cum ne-a mărturisit — este și însușirea unei noi meserii — sudutului masei plastice”.

Pentru noul an, dorințele sale — de a-și întrecia o familie, de a termina cu bine liceul și de a reuși la școală la tehnică — fără îndoială că vor deveni certitudini pentru că Ion Sburlea este un tânăr perseverent, căruia îi „este tare dragă munca”.

● Anul pe care-l încheiem l-a adus directorului adjunct de la U.U.M. Petroșani, **DUMITRU COȘA**, multumirea de a fi fost „o rotită din angrenajul uzinei, care a contribuit la bunul ei mers...”.

● În anul care vine, D. Coșa își dorește din toată inima ca elevii săi, clasa de forjori pe care o pregătește, să fie cei mai buni meseriași. Și-și mai dorește multe, multe excursii cu automobilul... „Tot în '73, puștii noștri va pași pragul școlii pentru prima oară și dorința mea cea mai de preț este de a-l vedea... cel mai bun școlar”.

● Bobinarea de la F.F.A. „Viscoza”, **ANGELA BETIU**, una dintre cele mai barmice muncitoare ale fabricii, sfioasă din fire, începe cu greu să ne dezvăluie bucuriile acestui an, care, a înrădit pe răboj pasul cel mai însemnat din viața sa — căsătoria. Apoi intrarea în rândurile comunistilor, absolvirea cursului de calificare, plantul depășit zilnic cu 3 — 4 kg. fire de mătase. S-ar putea spune că 1972 a fost pentru ea un an al marilor împliniri.

Iar pe cel care vine, Angela Bețiu l-ar dori la fel de bogat. Ar dori, mai ales, să-și împlinească visul cel mai frumos, de a deveni mamă...

● Luat pe neașteptate, gândurile lui **NICOLAE HANES**, s-au învălmășit. Dar nu după mult timp au dat la iveală satisfacțiile cele mai mari și adevărate, acelea ale muncii. „In producție am avut foarte mari prilejuri de bucurie. In cadrul organizației revoluționare de tineret, de asemenea: am primit diploma de onoare a C.C. al U.T.C.”.

Dovada nepretutiei dăruirii muncii și colectivității este însă alegerea sa ca prim-secretar al comitetului municipal al U.T.C. „Pentru viitor — ne-a spus — îmi doresc pe lângă un succes deplin în noua mea muncă, multe altele, iar când aceste dorințe vor deveni fapte, atunci vi le voi dezvălui...”.

● **COSTACHE ZAMARIA**, minerul șef de brigadă de la E.M. Livezeni, știut în Vale ca un foarte bun cunoscător al adâncurilor, nu-și dorește decât sănătate și astfel, putere de muncă ortacilor și familiilor lor, multă fericire și voie bună pentru noul an ca și pentru ceilalți ce vor veni.

● „Anul acesta mi s-a împlinit marea mea dorință. Am devenit studentă. Iar gândurile mi se îndreaptă acum spre emoțiile apropiatelor examene pe care năzuiesc să le trec cu succes...” Sînt cuvinte spuse ca pentru sine, cu vocea abia auzită, de tînăra **CORNELIA PETROVICI**, studentă în anul I exploatare (subinginer) la Institutul de mine.

● L-am găsit pe dr. ing. **DAN GEORGESCU**, șef de lucrări miniere și preparare la I.M.P. în sala laboratorului. Fiind în firea omului de a gândi mai puțin la trecut, el aspiră în viitor prin tot ceea ce înfăptuiesc cadrele didactice și studenții, un prestigiu tot mai mare al institutului în țară și străinătate.

● „Nu este plăcere mai mare pentru un profesor de școală generală decât aceea de a-și vedea elevii, toți, fie la licee, fie la școli profesionale. Și privind mai departe, să-i vadă... oameni folositori societății”.

● Iată spre ce tind și în noul an, prin munca sa la catedră, profesora de limba română de la Școala generală nr. 3 Vulcan, **MARIA ARUNCUTEANU**. Anul '73 îi va aduce însă pe lângă succesele pe care le revinște pentru elevii săi — care vor absolvi cursurile școlii generale — și o dorință foarte arzătoare: aceea de a o vedea pe Monica, fiica ei, în uniformă de școlară.

● Fericit ca supporterii Jiului și cititorii ziarului nostru l-au desemnat ca „cel mai bun sportiv al Văii Jiului” pe 1972, fotbalistul **ANDREI STOCKER**, n-a pregătit de a socoti titlul câștigat ca pe una din marile lui satisfacții ale anului. „Ce mi-aș dori altceva în 1973, decât ca Jiul nostru să intre în „aristocrația” fotbalului românesc, să fie unanim recunoscut ca o echipă redutabilă, cu care nu se poate... glumi”.

● Prof. **VASILE MARGULESCU**, antrenorul handbaliștilor de la Știința se exprimă foarte succint și decis: „In '72 am picat din divizie. In '73 vom reveni în B, fără îndoială. Publicul din Valea Jiului mai are încă nevoie și de handbal...”.

● **LIDIA CLIPA**, ajutoare șefă la magazinul O.C.L. Alimentara nr. 44 din Vulcan, nu s-a deslințuit prea amănunțit... „Am avut multe satisfacții, anul acesta, ca fiecare om”. Mai mult n-am putut afla. Pentru viitor năzuiește ca magazinul să meargă astfel încît toți clienții să fie mulțumiți iar ca bunică dorește nepoțelului să crească mari și voinic...

● „In '72?... mașina mi-a mers bine... iar pentru noul an, aș vrea să moară și mai bine și să avem cu toții, în fiecare zi... drum bun”.

● Ce și-ar fi putut dori altceva un conducător auto decât cele spuse de interlocutorul nostru **GHEORGHE FEKETE II**, șofer la I.G.C. Petroșani.

● Sudorul de la șantiierul T.C.M.M. **ION RONCEA**, încheie anul mulțumit de a vedea în multe din obiectivele miniere ale Văii Jiului și readele muncii sale. Pentru 1973, tinde să se vadă mai... „la înălțime”, pe schelele altor construcții.

● Nenumăratele satisfacții ale **VIOLETEI MOLDOVEANU**, gospodină din Petroșani, au izvorit din strădania ei de a fi cea mai bună mamă și soție... „Am doi copii, elevi foarte silitori iar soțul este un prieten minunat. Dorresc ca în noul an toată familia să absolve cu succes școlara: copiii — la clasele elementare, soțul — institutul, eu — liceul”. Am mai aflat că o pasionează poezia... „Anul acesta, m-a bucurat mult publicarea a două din poeziile mele și năzuiesc, în viitor, să mă fac mai cunoscută ca poetă...”.

Anchetă realizată de:
Ionica FIERARU

NĂZUINTE, SATISFACTII

Cu privirea statornic îndreptată spre viitor

Intr-un ungher al sălii de apel a minei, la Lonea, ferii parcă de priviri, stăteau de vorbă cu **IOAN COJOCARU**. Cu minerul frontalist Ioan Cojocaru, inițiatorul acelei vibrante chemări de conștiință muncitorească — chintesență de gândire novatoare și luciditate spre mai mult și spre mai bine — „Brigada de producție și educație”. Și firul discuțiilor, atunci când în fața ei un interlocutor puternic frământat lăuntric, aparent însă în stare să contracțieze până și prerogativele unei firi clocoțitoare, e firesc să se îndrepte — pe făgașul generalizărilor, al esențelor teoretice — înspre actul muncii, înțeles ca produs al inteligenței, al efortului spre autodepășire... Pe Ioan Cojocaru îl supără vehement refuzul unor oameni de a gândi mai departe de ei înșiși. Mai departe de ceea ce este, de ceea ce se cunoaște. E adeptul abandonării tuturor tiparelor rutiniere. E adeptul noului, al inițiativii. Ceea ce este desuet sau perimat îl intrigă. „Există, îmi spunea, în orice domeniu există zone ale ineditului, zone încredinate de resurse ce se cer abordate, neîntinzîr, explorate. Dacă simți responsabilitatea muncii, nu se poate să nu vezi aceste inepuizabile resurse. In oameni, în mun-

ca lor sălășliuiesc aceste valori. Și nu numai cu ochii minții, atunci când îți tu-bești meseria, când vezi mai mult, poți să observi că se poate, că scepticismul nu are cum să ne caracterizeze...”.

„Așa s-a născut inițiativa. O inițiativă care s-a materializat în fapte de muncă remarcabile. O inițiativă care-a „prins” rădăcini, devenind un bun al tuturor...”.

„Satisfacția anului 1972? Care ar putea fi alta decât că am reușit, gândind inițial apoi acționînd tenace,

sa dovedesc tuturor că de bine putem noi construi prezentul, atunci când privirea ne este statornic îndreptată spre viitor... Ce-mi doresc în '73? Să muncim și mai bine, și mai repede...”.

Am înțeles. Minerul Ioan Cojocaru nu are decât 35 de ani. Și când un tânăr, de 35 de ani, consideră ritmul muncii — acest suprem color al epocii noastre de azi — o... năzuință mereu împlinită și totuși neîmplinită, oare are rost să mai insiști în a-i afla alte proiecte sau idealuri?

Cei ce, prin munca lor, aduc bucurie...

Trecînd zi de zi prin aceleași locuri nu sesizăm schimbările decât atunci când cupăta proporții ce nu mai pot fi ignorate. Iar pe autorii lor prea puțin îi cunoaștem, doar dintr-o noțiune pe cît de largă, pe a-tit ce vagă — constructorii. Rotind privirea în jurul nostru constatăm, cu reală mîndrie, că în oricare localitate din Valea Jiului viața urbanistică modernă se află într-o nelăcătută expansiune.

Intr-o zi găsesem din aceste neîntinse zile de iarnă săgețile macaramelor de la poligonul de prefabricate din Livezeni ne erau tînta mersului alert printre traversele caii ferate. Doream să știm ce gîndește un constructor acum, la sfîrșitul anului 1972, și ce-și propune pentru anul următor. Auzeam de **CONSTANTIN ONU**, șeful echipei de dulgheri a poligonului. Nu-l cunoașteam. Și... surpriza!

Iaurează acum la Aeroport, blocul P1 — am auzit. Tot întrebînd, am ajuns la blocul P1. Lăsa impresia unui stup în care albinele trebuiau de zor. Nu departe încep lucrările la D1-7. Am intrat și l-am găsit la etajul II montînd parchetul. Tânăr, de salutar mijlocie, avînd un astîmpăr necurmat.

— Înainte de a mă gîndi la sfîrșitul anului, mă gî-

desc la finisarea și darea în folosință a blocului P1. Are 104 garsoniere la care muncim fără preget să le terminăm de ziua Republicii. Este omagiuul nostru, al constructorilor. Ce să spun despre 1972? Că am muncit cît am putut de bine și de repede pentru ca oamenii să aibă un cămin confortabil. Sînt tînăr și privesc mereu înainte, către 1973, an în care și eu și echipa pe care o conduc vom lucra mai bine și mai eficient.

Constantin Onu are 29 de ani. Intr-în fel am fost de-cumpănit auzindu-i vorbele laconice al căror mic

este muncă. Este o caracteristică a constructorilor de a privi și admira viitoarele clădiri de care noi încă n-avem cunoștință, construcțiile cu rapiditate și eficiență, gata prefabricate, la care și tînărul nostru șef ce echipa contribuie cu elanul său. Constructorii, pe care-i vedem în Constantin Onu, sînt cei aduc bucurie prin munca lor. Iată pentru ce și acum, cînd se-lectăm faptele noastre cele mai bune și mai eficiente în întregime munca lor. Pentru care, mii de oameni, le sînt recunoscători la pragul dintre 1972 și 1973.

1972

1973

ASPIRAȚIA SPRE PERFECȚIUNE, IZVOR AL IMPLINIRILOR

1 Ianuarie 1972 — 31 decembrie 1972. Al doilea an al cincinalului, încununat de roade alese. Un an de rodnice realizări pe frontul creației socialiste, 366 de zile de succese remarcabile în îndeplinirea jeltului suprem al politicii partidului — creșterea bunăstării materiale și spirituale a maselor, satisfacerea deplină a nevoilor întregului popor... S-a scurs încă un an bogat. O nouă Românie, România unei civilizații comuniste, ne este adusă mai aproape, cu fiecare an. Ritmul dezvoltării e accelerat. Profilul economic al țării și coordonatele configurației sociale a României cunosc, de la an la an, transformări fundamentale.

Făurim, în fiecare zi, în fiecare an, o civilizație socialistă. O făurim noi, oame-

ni de azi, pentru oamenii de azi. O făurim pentru generațiile viitoare, pentru oamenii de mine. Pentru că, mai mult ca orînd, azi, întrezărim clar viitorul. Cu fiecare zi îl aducem mai aproape. Am înlocuit imaginea unui viitor clădit pe deziderate cu un model viu. Nici nu am putea să vedem altfel, viitorul decât ca pe un model în continuă stare de perfectibilitate. Năzuim spre mai bine, spre un viitor mai luminos pentru că sîntem ancorati într-un prezent dinamic. Un prezent de esență socialistă. In acest prezent ai unei continue împliniri își află substanța viitorul de aur al năzuințelor noastre. Partidul ne-a clădit o realitate istorică eficientă, în care cele mai inaripate visuri ale noastre se îndeplinesc.

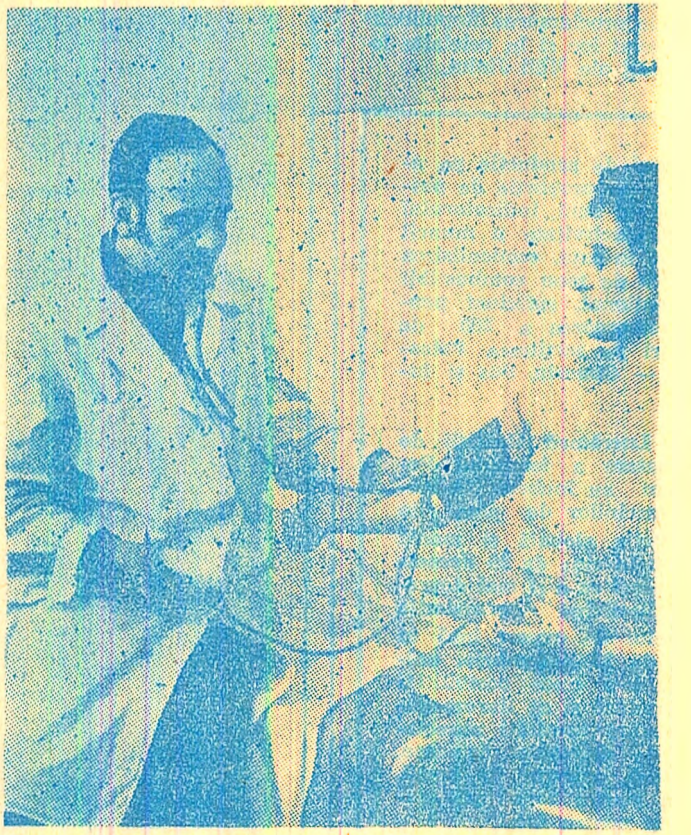
Să cauți fericirea acolo unde îți poți investi patosul...

La început, după ce i-am adresat acea obișnuită întrebare, care parcă îl stingherea, legată de dorințele anului 1973, tînărul medic, specialist-internist, **RADU V. RADU**, de la Policlinica din Petroșani, a lăsat să-i înflorească pe chip un zîmbet larg, apoi ne-a răspuns scurt: „Fericire”. Departe de a descumpăni, răspunsul acesta, prețedea, totuși, completării... Le așteptăm și n-au întîrziat. Nu, nu vă grăbiți cu presupunerile — nu cu o explicare detaliată a conceptului de fericire ne-a „servit” medicul Radu V. Radu. Ne-a vorbit, mai întii, despre munca lui, despre satisfacțiile profesionale nobile în care se simte integrat total. Ne-a descris succint drumul activității sale, de la... începutul medic de întreprindere de acum 9 ani și „înă la specialistul de azi al celei mai mari unități de sănătate din municipiu. Un drum presărat cu nenumărate succese, cu infinite bucurii. Și, de pe acest drum, adînc împlinat în sima oamenilor, în respectul deosebit al pacienților care-au găsit oriînd în medicul Radu V. Radu un prieten, un sfătuitor, am... „cules” mămunchiul de ipostaze din care-și extrage seva cea sigură noțiune — ideal („Fericire”) pronunțat cu deznăvălură doar-

mantă de interlocutorul nostru. „Da, e adevărat, toți dorim să fim fericiți — a zîmuit, într-un tîrziu, și-și „mărunțesească” răspunsul inițial medicul Radu V. Radu — și e firesc să năzuim spre fericire. La fel însă de firesc mi se pare să nu vezi fericirea în... confort. In orice fel de confort, intelectual sau spațial. Dacă omul își încearcă, adică, mai precis, își caută fericirea acolo unde își poate investi patosul, e bine. E foarte bine so- caui acolo unde te poți exprima mai bine, acolo unde te poți angaja mai plenar. Căutînd, fericirea, de pe poziția dezangajatului, te

izolezi. Și aceasta, în nici un caz, nu poate fi numită fericire...”.

Medicul Radu V. Radu suride din nou. De data aceasta deschis, explicit. O mulțumire mare îi inundă fața. Descrijram în acea mulțumire, însă, nu numai o simplă satisfacție. Se putea citi în ochii aceia, expresiv și sinceri, totul. Sau aproape totul. Omul, comunistul Radu V. Radu se simte — și este — angajat în destinul său. In destinul, în fond, al sensibilității, gîndului și faptei epocii sale. Al epocii în care trăiește, în care trăim și muncim, responsabili, cu toții...

Drumul spre lumina cărților

Anul 1972, practic, a luat sfîrșit. In puținele ore care au mai rămas din el, devenim, chiar dacă sîntem firi vesele, mai meditațivi. Și in aceste ore solemne, memoria începe să deruleze firul vieții noastre de-a lungul unui an și, paradoxal, timpul pare că se scurge mai greu, cu o nesfîrșită încrețitură, favorizînd rememorarea.

Substanța acestor sentimente și gînduri o aflăm de la **MARIA SURCEL**, profesoară la Școala generală nr. 2 din Lupeni. Natură blîndă, parcă o personificare a spiritului pedagogic care pătrunde în tainele umane prin încredere și devotament. Este impresionant cum Maria Surcel știe să împlinescă într-un tot armonios datorită profesională ce cele obștești și familiale.

— In meditămint muncesc din 1939 iar aici, în Lupeni, loc în care m-am născut și am crescut, din 1944. Sînt legată printr-un întreg pățenjeniu de trăniece fire de orașul pe care-l consider și al meu... Aici am avut multe satisfacții profesionale care ne umplu nouă, dascălilor, sufletul de bucurii. O clasă fruntașă în care elevii să aibă medii bune și foarte bine este un înducîu că

ștîințe, îmi propun ca în viitorul an să muncesc pentru a le imprima copiilor dragoste pentru muncă, să învețe pentru a deveni oameni utili. Iar eu să fiu sănuătoasă pentru a fi cit mai folositoare societății.

E foarte multă înțelepciune în zicala că ochii sînt o poartă deschisă către sufletul omului. Acești doi ochi în care mă oglindesc ca într-o nesfîrșită fîntînă de bunătațe, rădăsc devotamentul uman atât ce caracteristic celui ce ne deschide drumul spre lumina cărților, a căruia muncă de educație este un fir nînterupt de la începutul carierei.

Plugușorul 1973

Lotă-ne iară, aşadar
Ajunşi la-al timpului hotăr...
Pe-a vremii hlamidă-n curină
Se va înscris iar un rând
Se cifre care vor marca
Un an în care vom intra...
De-aceia, vrem ce să pornim
Si pluguşorul să-l urim
Că datina noi ne-o păstrăm
De Anul Nou ce să urăm
La porniţi cu plugul, măi,
Hăi, hăi!

Mi-naşi plugul pe-ndelete
Trenuri pline de brichete
Să se-nădrepă-n patru zări
Şi de-a lungu-ntr-un ţări,
Urmaşorul an să fie
Plin de spor şi bucurie,
Transformaţi cărbunii, fraţi
Şi „căldură” mare daţi!
La mai mi-naşi, măi flăcăi
Hăi, hăi!

Hai-dei din drum să ne oprim
Urindu-le succes deplin
In munca de cercetare
Celor din laboratoare
De la I.C.P.M.H.
U.U.M.P., F.S.H.,
Celor de la C.C.P.
Şi de la S.C.S.M.
Să urăm an fericit
Tuturo, ce-au izbit
Cu pricepere şi artă
Să-nnoască-o Văii hără
Care, de jur-înprejur,
Si-o schimbă al ei contur
Valea care-a fost odată
Astăzi e încununată
De o solbă minunată:
Case noi şi zvelte blocuri
Răsărite-n multe locuri
Precum florile în glastră!
La priviţi spre zarea-abstră,
Si daţi bice, măi flăcăi,
Hăi, hăi!

Aho, aho, dragi cititori
Voi, de comă fături
Voi, care prin munca voastră
Aţi nălit spre zarea-abstră
In ritmul muncii, simfonii
Aici, în Valea de pe Jiu...
Să ridică paharul sus
Si fiecare vis respus
Si fiecare gând născut
Si tot ce-aveţi de împlinit
Să împliniţi, noi vă urăm,
Acum, în anul ce intrăm!
La mai mi-naşi, măi, flăcăi
Şi sunaţi din zurgălăi,
Hăi, hăi!

Hai-dei fraţi ca să pornim
Feriţiţi ani să dorim
Celor ce au reuşit
Cu planul îndeplinit
Să-nlimpe Noul an
lor celor ce peste plan
Au dat ţării tone mii
Inmulţind economii,
De asemeni, le dorim
De la anul să li ştim
Cu mai frumoase victorii
Pe la toţi indicatorii
La mai trageti braze, măi
Hăi, hăi!

Pentru voi, vajnici feciori
Voi, ce aştii lucratori
Li „ciopliţi” cu artă-n mină
Şi-i trimiteţi la lumină,
Să ridicăm paharul plin.
Pentru Petre Constantin
Eroul nostru din Vale
Ce-n cântăc, totă cale,
Pentru Roman Cojocaru
Şi Constantin Grădinaru
A căror iniţiativă
Au cuprins-o cu-o nativă
Dorinţă nemărginită
De-a de producţie mărită
Si pe care şi-alţi mineri
Destoinici brigadierii
Din Vale în lung şi-n lat
Au îmbrăţiat-o-n dat;
Pavel Dediu, Mereuţă,
Voicu Eugen şi Otuş,
Pentru toţi care-s ca ei
Să poartăm din bici, flăcăi
Să se-ada peste vâi...
Pentru-aceşti mineri de frunte
Feti-frumoşi ce sfarmă-munte
Să golim dintr-o suflare
Rubiniul din pahare
Să le urăm ani frumoşi
Imbelsugaţi, luminoşi!
Trageti braze măi bărbaţi
Si mai departe mi-naşi,
Hăi, hăi!

Să le zicem o urare
Celor de la brichetare

Aho, aho! Opritii flăcăi,
Dar sunaţi din zurgălăi
Biculi tare să pleznească
C-am dori să se trezească
Cei care mai „dorm” la umbră
Şi sint tot măi... pe la urmă
Le-am dori-n anul ce vine
S-ascuţă sculele bine
Să le muncă-n serios
Picamărul, mai virtos
Să se simtă minuit
Că in ort nu-i de... dormit!
Să strunească cu gindire
Si o bună „instruire”
Utilajele, măi frate
Care sint... automate.
Topografil să nu uite
Că şi...peniţa se-ascute!
Iar inginerii, in mină
Diploma să... „şi-o sustină”
(Şi le-o spunem, intr-o doară,
Schimbul patru, bunăoară,
E şi pentru ingineri
Nu numai pentru mineri!)
Ascultaţi ce spun aici
Si poartii flăcăi din bici
Hăi, hăi!

Dar, să meargă treaba bine
Lemnu-n mină, se cuvine
Să ajungă, fără staţii
Şi la timp, la destinaţii,
Cărbuţele să nu mai cheme
„Goalele” atita vreme...
Si-n „prima” decada-o tunit
Să se ia „cu-asalt” cărbunii
(Credem că... nu-i lucru bun
„Ingrăşatul” in ojuni...)

Si nici la unii-obiceiu
După „plată” hop „concediu”!
Sau, cum altii-o fac mai lata
„Frind” cite-o... nemotivată!
Care, se ştie, stagnază
Ritmul muncii, şi-i frinează
La porniţi acum flăcăi
Cu ritmicitate noi,
Hăi, hăi!

Hai-dei fraţi să punem paie
Să-ncălim ape la baie
Că minierul, cind se scaldă
Să aibă şi apă caldă!
Şi să trecem prin cantină
Să vedem ce... de cină?!
Cei de la bucatărie
Ar fi bine ca să ştie
Bucatele să le gătească
Pentru munca minerească!
Faceţi cumva şi-ncearcaţi
Sfatul nostru de... gustaţi,
Hăi, hăi!

Aho, aho, să ne oprim
Şi ani mulţi să le dorim
Celor in albe halate
Ce ne văd de sănătate,
Doctorilor, le-am ură,
Să nu aibă... ce lucru!
Ani de ferice plini,
Pacienţi cit mai puţini,
„Vigilenţi” să le crească
Şi să nu mai iscălească
Foi de boală-n iz de... dop;
Aşor obiceiuri, stop!
Dar ciocniţi paharul, măi
Şi sorbiţi-i măi flăcăi,
Hăi, hăi!

Trageti plugul măi firat
Pe la O.C.L. frinaţi
Să nu scape ne uraţi,
Vrem ce-n anul următor
Să găsim copiii
Pantofi pe numărul lor
(Si-asta e valabil, fraţi,
Şi pentru mame şi taţi!)
Iar la anul ce vine
Să fie servit oricine
Intr-un soi de „manieră”
Demnă de-o vitezi eră
La să încercaţi flăcăi,
Hăi, hăi!

De la anul, de se poate
Să se meargă „mai pe roate”
Să nu mai sufliam in buze
Stind după... autobuze
(Şi să ne-ntrăbăm, de ce
Mai există I.G.C.?!)
Vrem de-acum ca toate bune
La I.G.C. să se-adune
La minoţi cu grijă,măi,
Ca soferii,
Hăi, hăi!

I.G.L.-iştilor, urăm
Ca in anul ce intrăm
Să nu le mai roadă corii
Foile, ce locatarii
Le trimit spre rezolvare...
S-aibă şi ei „indurare”
Pentru-ocel la cari tavanul
Stă să cadă de-acu-i anul...
Sau la cine plouă-n casă
Inmulţind ciobă...pe masă!
Că, după cit mi se pare
Holărit e... fiecare
Locatar să nu mai tină
In casă nici o găină
Si-nici rotă sau... porcină!
Că de-acum îşi dau silinţa
Să-şi păstreze... locuinţa!!

Hoi să-i credem, măi flăcăi
Să sunăm din zurgălăi,
Hăi, hăi!

Hei, de urat am mai ura
Dar s-a făcut tirziu şi-am vrea
Cu pluguşorul să cotim
Si-n spre case să pornim,
Că la succesele — cu carul
Nu ne-ar ajunge-ntr-un ziarul
Deci, cu nădejde mare, fraţi
In noul an să intraţi!
Tuturoa vă dorim
Sănătate, cer senin
Sub care să fături
Tot frumosul ce-l doriţi
Tuturo, dragi cititori
Brazi mineri şi tumători
Profesori, educatori,
Ingineri, tehnicieni
Mechanici, electricieni
Construcitori, energeticieni,
Studenti şi cercetători
Elevi şi învăţatori
Forestieri, feroviar
Actori şi funcţionari
Şi tuturo acelor care
Prin munca voastră, creatoare
Urechi stachea bunăstării
Tot mai sus deasupra pământ
Şi toţi pe-al patrei pământ
S-avem acelaşi spor şi-avint!
Uniţi sub flămuri de partid
Spre-n nalt căi noi ni se deschid
Si prinşi, de-acelosi ideal
De-o-ndeplini un cincinal,
Noi, cincinalu-l vom străbate
In patru ani şi jumătate
Vom înalţi spre univers
Tumulul muncii noastre-n mers
Spre miile de aurori,
Spre-a comunismului splendori!
Ion LICIU

Nu ştiu — dar, crede-mi, nici n-am de gind să-mi uez tocmai acum circumvoluţiunile cerebrale ca să încep să-mi unde alina „amici”, care m-a agăţat să-i au lui neapărat un interviu — că eu încă nu am un subiect bun pentru soletorul programat să apară de Revelion. Aşa că, vrind-nevrind, eu să nu-l supăr şi pentru că posedă un limbaj nespus de pitoresc, l-am ascultat. Integral. Până la capăt.

„Păi să vezi maestre, e o chestie cu oamenii ăştia. Şi eu da-că-ţi cerşesc acum cit-teva, vorbe de duh, pe care cred că ești in stare să le dai in cap, e pentru că mă interesează sociologia, pe o-chii mei. Şi dacă-ţi mai arunc, cumva, vreo vorbă-două, care nu fine, ai grijă şi matala acolo, aranjează-le bine, să nu ies nici eu prost şi nici să-ţi rejuze interviul... Dom’le hai să spunem lucrurilor pe nume, că nu mai fine pe ocolite. Oamenii da-că-iei cu folclorul că-lenea e cucoană mare

lă, cu coniacul, la mai-trul, in timpul liber — că e o treabă şi cu timpul ăsta liber. Şi pe gumeanul care oferă le-nesorii care dau mediata fi... Au n-au inclina-ti, vor să-i urăţim pe — tot ce vor ei şi nu le cer nimic in schimb, nu să facă ca nu-i observi. Te faci că plouă. Acu’

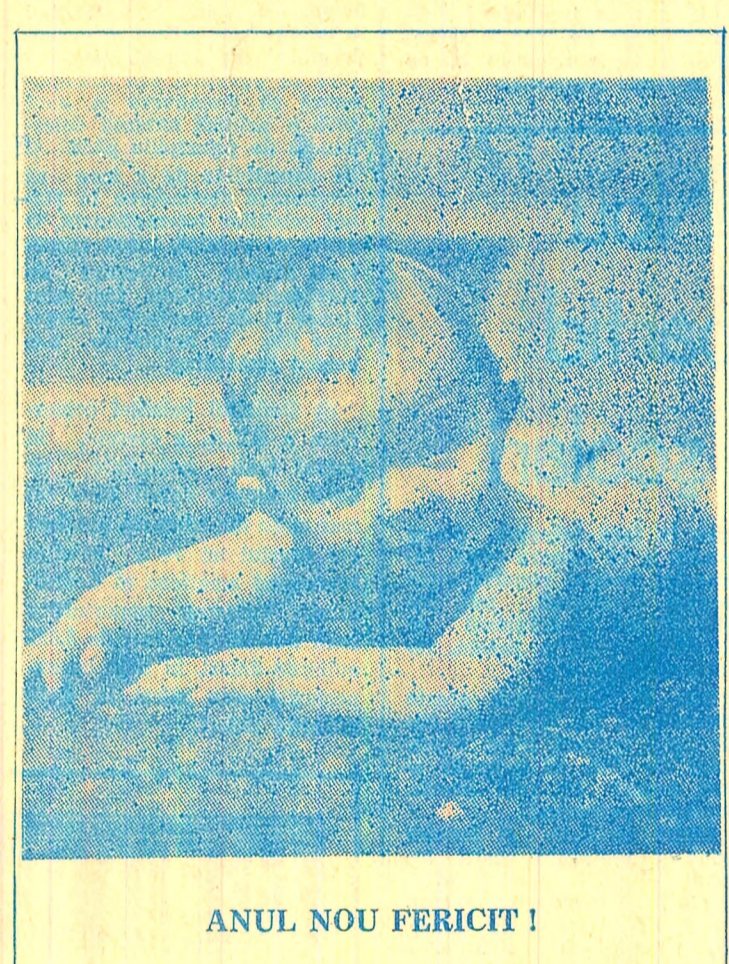
le se ospătari cu ciubucuri. Asta e grav, că nu taxatoarea strădă „Aransaşi” măi in fa-ră... Vin responsabilii de localuri la şedinţele T.A.P.L. şi nu-i au unde să-şi parcheze „Dacile”. De ce nu facem şi noi, ca la Pi-ţesti, să desluşim toa-te restaurantele? Eu aş fi de acord, să n-am parte de băuturaica asta, dacă n-aş îmbrăţişa ini-ţiativa până aş... îmbăşi-o. Dar, cum e chestia, pe care rotim să fi-o spun de la început? Dom’le, oamenii pe care-i vizafii voi cu critica şi-o cum-părat amortizoare bi-dualice. Şi le atenuează „yocurile”. Recoman-dă-le, aş zice eu, să rămână in noaptea de Revelion یره negre fă-ră piine şi să bea şam-panie fără bule. Rămân perplex. Ce-o mai fi şi asta?... Da, da, aya le sfătui Liz Tay-lor pe femeile care vor să slăbească! Ca să ne mai... slăbească odată şi „alajii” ăştia cu nă-ravurile lor!

me! Uite, şii a-tenit, eu sint preocupat de soarta semenilor şi de-acia le ştiu pe toate. Să mor eu, ai de la mi-ne un coniac mare, dar da-te, dom’le, să vezi prin cite întreprinderi se lucrează ca melcii. Ca patruzeşii ăia din zoologie, lenesii, care traversează o cracă de copac in două zile... Şi unii mai are şi tendin-ţele să urce pe spinările altora. P-ăştia de ce nu-i vezi, mestere, dai in noi, in pitici, ce in hoşii de cai, că stăm la o parolă, aici, pe cămi-

nu că mă laud, dar eu muncesc... Mă lasără fraţii repetent intr-a-unsepa. Şi? Muncesc. Că e de lucru. Mare scoală au făcut, că aş cum au trecut alţii... fie vorba intre noi. Şi dacă fac nemotivate, ce-i? Mă dă afară, pol-tim, şi de-afară? Lu-cerez in altă parte! Uite-aci, la băiatul, pec-to-rali. Şi băcepsi! E de lucru pentru fiecare. Adică, ce vrei să spui, că unii ospătari e ciu-bucari, dar unii doctori nu e? Nas-o moale, că nu fine. Măi frate, te, pe ăia care-i umi-

Adrian CONDOR

Magazin de Revelion

ANUL NOU FERICIT!

Adaptări la... un pahar

- Mai multă lumină, că nu avem contor
- Zarurile au fost arunca-te. Unde?...
- Am fost, am văzut, dar vedeti dv. ...
- In vino caritas
- Nu purta pălărie pentru că, prelindea, că avea scaun la cap
- Ce America soro, oul nostru l-a făcut pe Columb ce-lebrou — zise găina
- O literă a qreita, dragă: l-a confundat pe Kant cu Kent
- Autosugestie: Eu am maşină, eu am maşină...
- Măimuta (după ce a citit Comedia umană): Uite ce ne aşteaptă dacă...
- Cine ride la urmă s-a „prins” ultimul.

C. BARBU

Nu vreau să fiu sorcovit!

- Hai noroc şi la mai mare! Dar de ce ești cătrănit?
- Pentru că m-au sorcovit.
- Ei, şi ce te-a supărat?
- Fii atent aici la mine. Să-mi spui dacă este bine: „Să trăiesc, să-mbătrînesc”. Mersi de așa urare. De trăit, vreau să trăiesc. Dar de ce să-mbătrînesc?
- Să ajung ca tata mare, chel și surd și ramolit, cu dan-tura-n... deficit?
- Da, dar mai încolo spune „ca un măr și ca un pâr...”
- Asta-i luate în răspăr. Să ajung la aprozar ca o pară, măr sau an... Nu, nu, mulțumesc din nou.
- Bine, dar urarea din finală...
- E de-a dreptul criminală. Imi urează-n mod perfid, ce mai, ca s-ajung rigid...
- Stai puțin, că-s năcut. „Cum e piatra, cum e fierul”...
- Păi aicea e misterul. Asta înseamnă indirect, să în-țepenească complet. Să mă curăț prin urmare. Mulțumesc de așa urare.
- Înțeleg acum bădă, de ce ești tu revoltat. Dacă (ți un pic la mine, dacă-mi voie să-ți dau un sfat: Cu o mîntă ca a ta, lasă-te de-analiză! Sau, n-ai încercat, mai bine să te-analizezi pe tine??!

Costin ILIESCU

— Vai, iubitu! dar de ce bei din furtun?
— Mi-a spus medicul că neapărat să stau departe de băutura...

— Vreau, maestre, de la anul să scriu.
Spuneți-mi cum se scrie mai bine?
— Cel mai bine și mai sigur e de la stînga la dreapta și, dacă se poate, seoptind pe scaun!

Cadoul!... Desen de M. BARBU

La țintă, in patru și două rînduri

Viscoza:
Fetele sint un tezaur
So zice, in această... „casă”
Că au miștile din aur
Da-n schimb cu ele dau mătase

Preparațiilor de cărbune:
Cică așa brichete bune
Se fac, că unul, intr-o gară
Cu o brichetă de cărbune
Chiar aprinse-o... țigară.

Centralistelor de la telefoane:
Că-nțirze adeseori?
E pentru că prea... trag de sfori!

Ospătărilor de la „Minerul”
Nu în prea mult la vinzare
Ci la ce „pică”-n buzunare!

Echipei de fotbal „Jiul” Petrosani:
Vine „Jiul” de la munte
(Și vine vijelios!)
Inșă nu mai eurgen-n jos!
Culmea! Curge înspre... frunte!

Fabrica de produse lactate:
Un sugar mi se plînsese
Fiind vădit nemulțumit
Cică i se adusese
Laptele eam... smîntînit.

Casii de cultură
Cel mai căutat dintre localuri
(Pentru banchete, dansuri, baluri!?)
I.G.C., transportul in comun!
Măncese in colectivitate
Cînd vine una, apoi vin... toate

O.C.L. produse industriale
De la anul care vine
Mărfuri vrem, ca negreșit
Să le-avem in magazine
La sezonul potrivit.

GOSPODARIILOR
Visasem ștrandul, cînd și cînd
Dar am rămas cu el in... gînd
Și-acum facem antrenament
In vis, pe... lacul de-agrement.

V. MOLODEȚ

Rebus la confluența anilor

ORIZONTAL: 1) De Anul Nou cu... „Plugușorul”; 2) Pregătit de Anul Nou (3 cuv.); 3) Il mai astoaptă pe Moș Gerilă; — 4) Fierul... „plugușorului”; — 5) Fiește pe pieptul colindătorilor — La masă!; 6) Retren al colindăto-rilor — Prezent la repetiție; 6) In retur! Diminutiv feminin. El lipsește la Anul Nou puțin. Nou?; 7) Prezen-ța in familie de Anul Nou — Se schimbă de Anul Nou —... in plină iarnă!; 8) La sorcoviri! — Picături de ottonel! — Neaua pomului de iarnă; 9) Anul Nou —... te primește cu căldură — E in... pomul de iarnă!; 10) Decorul Anului Nou — Obstacole pe drumurile variate ale lui Moș Gerilă — De Anul Nou (pl.).

VERTICAL: 1) Cu progra-

Cactuși...rebusiști

Lui I. Licu — autorul ca-reului „La drum cu Esculap”
„Cu Esculap, la drum” ai mers
Și te-a făcut, se pare... om
Dar ce-o s-ajungi, eu mă gîndesc
Cînd pleci și cu...
Și tot lui, pentru careul
„Rapsodi de Ioanna”:
Am cam rămas contrariat
Cum ai tratat „Ioanna”
subliniat
Careul, cum l-ai prezentat
Era tematic pentru... rima!
Lui M. I. Vase, autorul ca-reului „Răbdare” și „Tutun”
„Răbdare”-a fost, nimic de zis
Insa in loc să-i pui „Tutun”
Măbura mulla ne-ai prescri-s
Și s-a ales din el doar... lum!

M. VASILE

Lui V. Molodeț, autorul ca-reului „VIN”:
Careul a venit eu... VIN
De VIN a fost careul plin
Dar ai uitat amice Molodeț
Să ne servești, din el,
măcar un det!
De dai tot lui, pentru careul...
de dat și... unde crapă”
In „Unde dai și... unde crapa”
Era acolo-alta apă!...
Inci! l-am dezlegat la chioșc
Da-n loc să crapa, făcu...
flocș! 1)

Vechilor colaboratori V. I. Mic
I. Ivescu și I. Mic
pentru lăcerea lor din ultima
vreme:
Visasem iar că veți veni
la anul
Și ne veți deserta careuri
cu toptanul
(Dar, dacă, mi-amintesc,
și nu mă-nșel
Noi și mai an’ visal-am tot
la lei...)
I. I.

Anul Nou... Cu vazăle

La mulți ani

(3) + 3 = 5 (4) + 5 = 8 (4) + 5 = 8 (6) + 2 = 7
REBO-URI ELIPTICE ANAGRAMATE
Elev Danil TOMOȘ

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a șefilor misiunilor diplomatice

(Urmare din pag. 1)

Chineze — Cian Hai-fun, R.S.F. Iugoslavia — Ivan Njebovan, Danemarcei — Torben Busck-Nielsen, R.P. Bulgaria — Spas Gospodov, R.D. Vietnam — Nguyen Dang Hanh, Omandei — P. V. Putman Cramer, R.S. Cehoslovace — A. W. Rappard, Republicii Africa Centrală — Alberto Sato, R.P. Albania — Nikola Profi, R.D. Germane — dr. Hans Voss, Suediei — Per Otto Rathman, Uruguayului — Victor Pomes, Iranului — Sadagh Sadryeh, Republicii Burundi — Francois Kisukume, U.R.S.S. — V.I. Drozdenco, Chile — Homero Julio, Perului — Mariano Paquador Puelte, Republicii Vietnamului de Sud — Lam Van Luu, Cubei — Nicolas Rodriquez, R.F. a Germaniei — Erwin Wickert, Zairului — Bokning Embwevo, Marii Britanii — D. R. Ashe, R.A. Egipt — Osman Assal, Franței — Francois Lovissour, Indiei — V. K. Ahuja, Argentinei — J. C. M. Baltraminio, Greciei — Aristote Phrydas, R.P. Mongole — Dendevin Sarav, Pakistanului — S.A.D. Buchari, Italiei — Antonino Restivo, Austriei — Werner Sautter,

Venezuelei — Juan Uslar Pietri, Japoniei — Masao Kanazawa; înscăriștii cu afaceri aduși în Irakului — Salah Eddin I. Al-Sheikli, R.P.D. Coreene — Li Ho Zang, Turciei — Rasm Fenmen, Belgiei — Lionel de Mey, Franzei — Jadic Ferreira da Oliveira, S.U.A. — Robert Martens, R.P. Ungare — Domokos Vekas, R.P. Congo — Barthelemy M'Bouma; șeful reprezentanței Consulare și Comerciale a Spaniei — Eduardo Casuso, și Zeev Galmor, secretar al Ambasadei Israelului.

Luind cuvîntul în numele Corpului diplomatic și al său personal, ambasadorul Jaromir Ochoduzsko, decanul în funcție al corpului diplomatic, a spus: Imi revine deosebită cinste și plăcere de a vă prezenta dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Stat, membrilor guvernului și, prin intermediul dumneavoastră, poporului român în numele Corpului Diplomatic — cele mai bune urări.

Privid în urmă anul ce se încheie în curînd, credem că el a fost chiar un an care a justificat speranțele pentru viitor, Atmosfera de tensiune și de confruntări a cedat treptat locul negocierilor. Răbdarea și tratativele persistente, susținute în forumul instituțiilor internaționale, tacticele și negocierile bilaterale au contribuit la crearea unui climat mai bun în viața internațională. Au fost semnate înțelegeri, care pot marca momente hotărâtoare în dezvoltarea relațiilor internaționale.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

colaborării, de a-și asigura condiții de pace în vederea consacrării eforturilor dezvoltării economice-sociale și bunăstării. Fără nici o îndoială că pe toți ne bucură rezultatele obținute în această direcție. Așa cum cunoașteți, România, guvernul român s-au străduit să-și aducă contribuția la politica de destindere și colaborare. Trebuie să constat și cu acest prilej, cu satisfacție, că între țara noastră și guvernele pe care dumneavoastră le reprezentați s-au dezvoltat

relații rodnice de colaborare. Ne bucurăm faptul că au început convorbirile în vederea pregătirii conferinței generale-uroeuropene. Sperăm ca anul 1973 să fie anul în care să aibă loc această conferință și să deschidă calea unei Europe de colaborare egală între toate națiunile, de securitate și pace pentru toate popoarele.

continuuă actele militare impotriva poporului vietnamez. Sperăm că se vor relua tratativele de la Paris și se va ajunge la semnarea acordului de încetare a războiului în Vietnam — așa cum sperăm ca anul 1973 să marcheze pași noi pe calea colaborării și destinderii.

neavoastră vor cunoaște o nouă dezvoltare în cursul anului viitor. Guvernul și poporul român vor face tot pentru a contribui la cauza colaborării și păcii în lume.

Tradiționalele urări de Anul Nou adresate conducătorilor de partid și de stat de către pionieri și școlari

(Urmare din pag. 1)

glas versurilor care exprimă dragostea fierbinție a copiilor față de tatăl de tubul conducerii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Intr-adevăr, voi creșteți în condiții noi. Aveți în fața voastră o minunată perspectivă și, fără îndoială, îndeplinirea programului elaborat de Conferința Națională, construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și trecerea la comunism, vor face ca la a 50-a aniversare a Republicii, voi toți, cei care vă găsiți aici, toți copiii patriei noastre, să trăiți într-o nouă eră — era construcției comuniste în România. (Aplauze puternice).

cară le face întregul popor pentru a vă asigura vouă, întregului înțeles, condiții bune pentru înviștură. Toți copiii trebuie să răspundă cu preocupare de a învăța, învâța, învăța.

Știu că toți depun aceste eforturi, că cei mai mulți obțin note tot mai bune. Vouă, celor de față, vă urez să ați avut numai 10 anul acesta. (Aplauze puternice).

OAMENII AI ANULUI '72

(Urmare din pag. 1)

dam, Petru Zupcu, Marin Tudose și ceilalți bravi ostași vor fi mîndri că au dat țării 7.000 de tone de cărbune cocsificabil peste plan, au răspuns cu fapta indicațiilor și îndemnul secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul vizitei de lucru făcute în Valea Jiului.

de sarcinile anului ce se încheie, pe seama unui randament al muncii mai mare cu 1,20 tone pe post decît cel planificat.

2.300 excoavați, peste prevederile planului anual, ca urmare a realizării unei avansări în medie de 127 ml/lună, prin faptul că, accelerînd pasul lucrărilor de pregătire, au devansat cu aproape două luni pregătirea a 3 noi fronturi de lucru în stratul 17 — 18 blocul 4/I din care un abataj frontal va începe să dea cărbune începînd din prima lună a anului 1973.

Aceștia sînt cîtiva din OAMENII AI ANULUI '72. Aceștia sînt faptele lor, Pentru ei, pentru vrednicia și succesele lor trecute și viitoare să ridicăm sus, parharul! La mulți ani, bravi mineri!

ULTIMELE STIRI Pe Peste hotare

Manifestări consacrate aniversării Republicii

VIENA 30 — Corespondentul Agerpres, Petre Stănescu, transmite: Marcină cea de-a 25-a aniversare a Republicii Socialiste României, rađiului și televiziunii austriece au transmis, la 29 decembrie, în emisiuni separate, interviu acordat de ministrul afacerilor externe, George Macovecu, cu care prilej au fost expuse precizările și propunerile guvernului român în legătură cu conferința pentru securitate și colaborare în Europa.

Noi proteste împotriva bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam

BRUXELLES 30 (Agerpres). — Guvernul Belgiei regretă cu atît mai mult agravarea bruscă a situației din Vietnam, cu cît lăza precedentă a con-vorbirilor de la Paris lăsa să se întredă o iminentă încetare a focului, se arată în comunicatul publicat vineri la Bruxelles, la încheierea întrevederii dintre Henry Fayat, care asigură intermiatul Ministerului de Externe belgian, și lipsa lui Pierre Harmel, și ambasadorul Statelor Unite în Belgia.

Pe scurt

Ministerul peruan al Energiei și minelor a anunțat că, în viitorul cel mai apropiat, va reinstala serviciile de distribuție a energiei electrice în zece districte din zona septentrională a țării, afectate de violentul cutremur înregistrat în mai 1970.

Cuba și Guineea Ecuatorială au hotărât să stabilească relații diplomatice la nivel de ambasadori, se arată în comunicatul comun difuzat în capitalatele celor două țări, informează agenția T.A.S.S.

Președintele Mao Tzedun a primit pe ministrul afacerilor externe al Guvernului Revoluționar al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Thi Binh, care întreprinde o vizită oficială și de prietenie în R.P. Chineză — anunță agenția China Nouă.

Un purtător de cuvînt al delegației R.D. Vietnam la convorbirile de la Paris a confirmat că vor fi reluate negocierile confidențiale cu consilierul prezidențial Henry Kissinger. „Poziția noastră — a spus el — a fost întotdeauna aceea, că, dacă Statele Unite doresc să ajungă la o soluționare prin negocieri serioase, vor trebui să înceteze actele de escaladare și să renunțe la amenințarea cu forța”.

Situația din Managua

MANAGUA 30 (Agerpres). — Operațiunile de ajutorare a sinistraților și de salvare a supraviețuitorilor, îngropați sub dărîmăturile clădirilor distruse în urma catastrofului cutremur de la 24 decembrie continuă în ritm susținut. Situația de la Managua și din localitățile învecinate continuă să rămînă critică, datorită mai ales lipsei mijloacelor de transport a alimentelor și medicamentelor destinate sinistraților. Potrivit unui raport al delegației Ligii societăților de Cruce Roșie cu sediul la Geneva, pînă în prezent din Managua a fost evacuată 75 la sută din populația Capitalei. Raportul menționează că

Marte — o planetă... vic

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Doi cercetători de la Institutul de tehnologie din California, Bruce Murray și Robert Sharp, au declarat că Marte a fost în prezentă o „planetă moartă”, și numai relativ recent a crescut temperatura sa interioară, creîndu-se, de asemenea, o atmosferă. „Într-o perioadă considerabilă a istoriei sale, Marte a fost mai asemîntătoare lui decât Pămîntului, fără să aibă deloc atmosferă”, au declarat cei doi cercetători, precizînd că, dacă satelitul american „Mariner-9” a indicat că Marte este o planetă vie, nucleul acestei planete a început să se încălzească abia în ultimii 100 milioane de ani” — informează agenția Associated Press.

MEMENTO

CALENDAR DUMINICĂ, 31 DECEMBRIE Soarele răsare la ora 7,51 și apune la ora 16,45. Zile trecute din an — 366. EVENIMENTE 1835 — S-a născut Constantin Olcescu, militant al mișcării muncitorești din România; 1878 — A murit Nicolae Zubcu Codreanu, medic, militant în mișcarea socialistă din România; 1889 — A murit Ion Creangă; 1957 — A murit Coloman Müller — militant al mișcării muncitorești din România; 1975 — A murit scriitorul italian Giovanni Boccaccio.

11,45 Concertul orchestrei „București” (Intervi-zuine) Solist și dirijor Ion Voicu; 12,25 Cîntece drag moldovenești, în studiu ansamblu „Doina Moldovei” din Iași; 12,50 Desene animate; 13,00 Anul sportiv 1972 (II); 14,00 Muzică populară; 14,30 Salutul Vienei în 3/4 — Concertul Filarmonei și Operei din Viena cu prilejul Anului Nou; 15,30 Promena — editie specială; 17,30 Dacă în noaptea de revelațiune n-ai urmărit televizorul, vă oferim azi selecțiuni din program; 18,25 Cîntă orchestra Cornel Popescu; 18,40 „O zi din viața lui Pluto” — premieră pe țară; 19,30 Telegurnal; 20,00 Timpul neșfîșit al Hunezoarei; 20,20 Film artistic „Wichita”; 21,30 Ninge la varietăți — spectacol cu public; 22,30 Telegurnal; VREMEA Valorile temperaturii maxime înregistrate în cursul zilei de ieri: Petrosani + 2 grade Parang + 2 grade PENTRU URMĂTOARELE 24 DE ORE: Vremea se menține frumoasă dar geroasă. Dimineața ceață. Vînt slab din Sud.